

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2016/1749 A CONSILIULUI

din 17 iunie 2016

privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, cu excepția dispozițiilor sale care intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33, 113, 114 și 207, coroborate cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) și cu articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Încheierea Convenției-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) pentru controlul tutunului (CCCT) a fost aprobată în numele Comunității prin Decizia 2004/513/CE a Consiliului ⁽¹⁾.
- (2) În conformitate cu Deciziile 2013/744/UE ⁽²⁾ și 2013/745/UE ⁽³⁾ ale Consiliului, Protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la CCCT a OMS (denumit în continuare „protocolul”) a fost semnat la 20 decembrie 2013, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară.
- (3) Protocolul reprezintă o contribuție semnificativă la eforturile internaționale de eliminare a tuturor formelor de comerț ilicit cu produse din tutun, la combaterea, astfel, a eludării obligațiilor fiscale și vamale și la reducerea ofertei de produse din tutun, în conformitate cu articolul 15 din CCCT a OMS. Protocolul contribuie, de asemenea, la buna funcționare a pieței interne a produselor din tutun, asigurând, în același timp, un nivel ridicat de sănătate publică.

⁽¹⁾ Decizia 2004/513/CE a Consiliului din 2 iunie 2004 privind încheierea Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului (JO L 213, 15.6.2004, p. 8).

⁽²⁾ Decizia 2013/744/UE a Consiliului din 9 decembrie 2013 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, în ceea ce privește dispozițiile sale referitoare la obligații privind cooperarea judiciară în materie penală, definirea infracțiunilor și cooperarea polițienească (JO L 333, 12.12.2013, p. 73).

⁽³⁾ Decizia 2013/745/UE a Consiliului din 9 decembrie 2013 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, cu excepția dispozițiilor sale referitoare la obligații privind cooperarea judiciară în materie penală, definirea infracțiunilor și cooperarea polițienească (JO L 333, 12.12.2013, p. 75).

- (4) Uniunea deține competența exclusivă pentru o serie de dispoziții ale protocolului care intră sub incidența politicii comerciale comune a Uniunii sau în domenii în care Uniunea a instituit norme comune ⁽¹⁾. Protocolul poate afecta astfel de norme comune sau le poate modifica domeniul de aplicare. Prin urmare, protocolul ar trebui să fie aprobat în numele Uniunii în ceea ce privește chestiunile care țin de competența Uniunii, numai în măsura în care protocolul poate afecta aceste norme comune sau poate modifica domeniul de aplicare al acestora.
- (5) Prin încheierea protocolului, Uniunea nu va exercita competențe partajate, statele membre păstrându-și, prin urmare, competențele proprii în domeniile reglementate de protocol care nu afectează normele comune și nu modifică domeniul de aplicare al acestor norme comune.
- (6) Articolele 14, 16, 26, 29 și 30 din protocol privesc cooperarea judiciară în materie penală și definirea infracțiunilor, astfel că intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Decizia (UE) 2016/1750 a Consiliului ⁽²⁾, adoptată în paralel cu prezenta decizie, se referă la aceste dispoziții.
- (7) Protocolul ar trebui aprobat în ceea ce privește aspectele care intră în sfera de competență a Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se aprobă, în numele Uniunii, Protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului, cu excepția dispozițiilor sale care intră sub incidența părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii, în special articolele 14, 16, 26, 29 și 30.

Textul protocolului este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului desemnează persoana sau persoanele împuternicite să depună, în numele Uniunii:

- (a) instrumentul prevăzut la articolul 44 alineatul (1) din protocol;
- (b) declarația de competențe prevăzută în anexa la prezenta decizie, în conformitate cu articolul 44 alineatul (3) din protocol.

⁽¹⁾ Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO L 127, 29.4.2014, p. 1);
Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15);
Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1);
Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, 14.1.2009, p. 12);
Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (JO L 176, 5.7.2011, p. 24).

⁽²⁾ Decizia (UE) 2016/1750 a Consiliului din 17 iunie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului, în ceea ce privește dispozițiile sale referitoare la obligații privind cooperarea judiciară în materie penală și definirea infracțiunilor (a se vedea pagina 6 din prezentul Jurnal Oficial).

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 17 iunie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM

ANEXĂ

DECLARAȚIE PRIVIND COMPETENȚELE CE ÎI REVIN UNIUNII EUROPENE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CHESTIUNILE REGLEMENTATE DE PROTOCOLUL PENTRU ELIMINAREA COMERȚULUI ILICIT CU PRODUSE DIN TUTUN**(ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 44 DIN PROTOCOL)**

Uniunea Europeană (UE) prezintă, în conformitate cu articolul 44 din Protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului (denumit în continuare „protocolul CCCT”), următoarea declarație de competențe, care precizează categoriile și domeniile de politică în privința cărora statele membre ale UE au atribuit UE competențe în domeniile reglementate de protocolul CCCT.

1. Principii generale

Categoriile și domeniile de competență ale Uniunii sunt prezentate la articolele 2-6 din TFUE. În cazul în care tratatele atribuie UE competență exclusivă într-un domeniu determinat, numai UE poate legifera și adopta acte cu forță juridică obligatorie, statele membre putând să facă acest lucru numai în cazul în care sunt abilitate de UE sau pentru a pune în aplicare actele UE. În cazul în care tratatele atribuie UE o competență partajată cu statele membre într-un domeniu determinat, UE și statele membre pot legifera și adopta acte obligatorii din punct de vedere juridic în acel domeniu. Statele membre își exercită competența în măsura în care UE nu și-a exercitat competența. Statele membre își exercită din nou competența în măsura în care UE a hotărât să înceteze să și-o mai exercite.

În ceea ce privește încheierea acordurilor internaționale, numai UE are competența de a acționa în cazul domeniilor de politică enumerate la articolul 3 alineatul (1) din TFUE. În cazul domeniilor de politică enumerate la articolul 4 alineatul (2) din TFUE, competența este partajată între UE și statele membre, dar numai UE are competența de a acționa atunci când acțiunea avută în vedere este necesară pentru a permite Uniunii să își exercite competența internă ori dacă dispozițiile acordului pot afecta normele comune sau pot modifica domeniul de aplicare al acestora în sensul articolului 3 alineatul (2) din TFUE; dacă nu este vorba de o astfel de situație [și anume, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de la articolul 3 alineatul (2) din TFUE], statele membre își pot exercita competența de a acționa în aceste domenii de politică.

Orice competență care nu este atribuită Uniunii prin tratate intră în sfera de competență a statelor membre ale UE.

UE va notifica în mod corespunzător orice modificare importantă a sferei sale de competențe, în conformitate cu articolul 44 din protocol, fără ca acest fapt să constituie o premisă pentru exercitarea competenței sale cu privire la chestiunile reglementate de protocolul CCCT.

2. Competența exclusivă a UE

- 2.1. UE deține competența exclusivă de a acționa în ceea ce privește chestiunile reglementate de protocolul CCCT care intră sub incidența politicii comerciale comune a UE (articolul 207 din TFUE).
- 2.2. În plus, UE deține competența exclusivă de a acționa în ceea ce privește aspectele reglementate de protocolul CCCT care intră sub incidența cooperării vamale (articolul 33 din TFUE), apropierea legislațiilor în cadrul pieței interne (articolele 113 și 114 din TFUE), cooperării judiciare în materie penală (articolul 82 din TFUE) și definirii infracțiunilor (articolul 83 din TFUE), însă numai în măsura în care dispozițiile unui act al Uniunii stabilesc norme comune care pot fi afectate sau al căror domeniu de aplicare poate fi modificat de dispozițiile protocolului CCCT.

Lista de mai jos a actelor Uniunii ilustrează măsura în care Uniunea și-a exercitat competența internă în aceste domenii în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Sfera competenței exclusive a Uniunii care rezultă din aceste acte trebuie evaluată în raport cu dispozițiile precise ale fiecărei măsuri, în special în ce măsură respectivele dispoziții stabilesc norme comune care riscă să fie afectate sau al căror domeniu de aplicare riscă să fie modificat de dispozițiile protocolului CCCT sau ale unui act adoptat în cadrul punerii în aplicare a acestuia.

- Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO L 127, 29.4.2014, p. 1);

- Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15);
- Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1);
- Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO L 9, 14.1.2009, p. 12);
- Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (JO L 176, 5.7.2011, p. 24);
- Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii (JO L 182, 5.7.2001, p. 1);
- Actul Consiliului din 26 iulie 1995 de elaborare a Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO C 316, 27.11.1995, p. 48).

3. Competența statelor membre

Statele membre își păstrează competența de a acționa în ceea ce privește alte chestiuni reglementate de protocolul CCCT care nu sunt menționate în secțiunile 2.1 și 2.2, în privința cărora UE nu deține competența exclusivă de a acționa.
